

Arrest

nr. 285 392 van 27 februari 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VAN OVERDIJN
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 12 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat B. VAN OVERDIJN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 10 november 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Hij werd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 15 september 2021 en op 18 oktober 2021.

1.2. Op 30 november 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker diende tegen deze weigeringsbeslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die bij arrest nr. 270 284 van 22 maart 2022 verzoeker tevens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigerde.

1.3. Op 16 juni 2022 dient verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming in.

1.4. De commissaris-generaal verklaart dit volgend verzoek om internationale bescherming op 26 augustus 2022 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraanse nationaliteit en bent u een Lor (Bakhtiari) van afkomst. U bent geboren in Masjedsoleiman en woonde voor uw vertrek uit Iran in Isfahan (Iran), waar u een snackbar uitbaatte.

U kwam eind 2020 in België aan en diende hier op 10 november 2020 een eerste verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek verklaarde u dat u opgroeide in een moslimfamilie maar zelf geloofde u niet in die religie. In 2014 bezocht u Turkije omwille van toeristische doeleinden. U verbleef er bij uw vriend A. M., die een of twee jaar voordien naar Turkije verhuisd was. A. vertelde u dat hij christen was geworden. U zag hoe deze religie A. ten goede veranderd had en u besloot om samen met hem naar de kerk te gaan in de Turkse stad Isparta. Daar leerde u broeder M. kennen. Na uw terugkeer naar Iran liet A. u een studieboek van de Bijbel bezorgen, waarin u las na het werk. U woonde in Iran in hetzelfde huis als uw schoonmoeder en de zus van uw echtgenote. Op een dag ontdekte M. d, de broer van uw echtgenote, uw christelijk studieboek toen hij bij u thuis op bezoek was. Mohammad was actief bij de Basij (Mobilisatie van de verdrukten) en bij de Ettela'at (Inlichtingendienst van de Iraanse revolutionaire garde). U probeerde uw schoonbroer wijs te maken dat u het boek gewoon ergens had gevonden maar hij geloofde u niet en beschuldigde u ervan te zijn bekeerd tot het christendom. U werd bang en besloot eind 2014 om samen met uw echtgenote en uw dochter te vluchten naar Turkije, waar jullie vervolgens een paar maanden verbleven. In Turkije ging u opnieuw naar de kerk bij broeder M.. U had intussen meer in de Bijbel gelezen. U herkende zichzelf in de parabel van het verloren schaap en u besloot om zich te bekeren tot het christendom. Ook uw echtgenote besloot in 2015 in Turkije om zich te bekeren tot het christendom. In 2015 gingen de internationale grenzen open en besloot u om samen met uw echtgenote door te reizen naar Europa. Jullie kwamen in Duitsland terecht, waar jullie vingerafdrukken genomen werden. U verbleef in Duitsland in een opvangcentrum en kreeg er op een gegeven moment ook een huis toegewezen. U bezocht in Duitsland samen met uw echtgenote de kerkdienst. Na zeven maanden in Duitsland kreeg u van uw familie in Iran te horen dat uw schoonbroer M. vanuit Iran naar Syrië was vertrokken om er te vechten in de oorlog. Er was geen nieuws van M. en iedereen ging ervan uit dat hij dood was. Uw echtgenote was op dat moment drie maanden zwanger van uw tweede dochter en uw schoonvader was net overleden. Aangezien jullie in Iran enkel een probleem hadden met uw schoonbroer M. en niet met de Iraanse autoriteiten, besloten u en uw echtgenote in 2016 om vanuit Duitsland terug te keren naar Iran. Na de geboorte van uw tweede dochter keerde uw schoonbroer M. echter terug uit Syrië. Hij vertelde u dat hij niet was vergeten wat er in 2014 was gebeurd en zei dat hij u zou laten boeten voor wat u destijds gedaan had. Vervolgens nam hij uw paspoort van u af en verplichtte hij u om met hem mee te gaan naar de moskee. Op een gegeven moment gaf hij u een ultimatum van een week om hem de namen te geven van de personen die u in 2014 de christelijke studieboeken bezorgd hadden. U besprak de situatie met uw echtgenote en besloot het huis te verlaten. U verbleef enkele dagen in Masjedsoleiman bij uw ouders en vertrok daarna naar Urmia. Op 21 december 2017 werd u door een smokkelaar over land naar de Turkse stad Van gebracht. Vandaar ging u met een bestelwagen naar Griekenland. U reisde vervolgens vanuit Griekenland via Servië, Bosnië, Kroatië en Slovenië naar Duitsland, waar u op 27 of 28 augustus 2018 aankwam en een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 27 september 2018 kreeg u in dit verzoek in Duitsland een weigeringsbeslissing, waartegen u in beroep ging. U woonde in Duitsland wekelijks de kerkdienst bij en u liet zich daar op 4 november 2018 ook dopen. U woonde in aban 1398 (Iraanse kalender, komt overeen met oktober-november 2019) éénmalig een demonstratie bij aan de Brandenburger Tor in Berlijn om te protesteren tegen het Iraanse regime. Bij die bijeenkomst, die georganiseerd werd door de monarchistische partij, was iemand aanwezig die volgens u een Iraanse journalist was en die de betogers filmde. U bent ervan overtuigd dat videomateriaal en foto's van die betoging circuleren op het internet en dat u op die beelden herkenbaar bent, waardoor het regime u als tegenstander kan identificeren. Op 7 augustus 2020 kreeg u van de Duitse autoriteiten te horen dat de rechter uw beroep tegen de weigeringsbeslissing in uw verzoek om internationale bescherming verworpen had en dat u het land diende te verlaten. Op 21 oktober 2020 reisde u vanuit Duitsland naar België. Nadat u in het kader van uw eerste verzoek in België de Dublinprocedure had doorlopen, kreeg u van uw broer te horen dat de Basij een aantal keren bij uw ouders thuis zijn binnengevallen. Daarbij gedroegen ze zich heel respectvol tegenover uw moeder. Ze zeiden tegen haar dat ze vrienden van u waren en dat ze u kwamen ophalen. U woonde na uw aankomst in België wekelijks de misviering bij in de kerk van de City of the Living God in Turnhout. U had ook een Facebook- en een Instagramkanaal waarop u christelijke boodschappen publiceerde. U had sympathie voor het monarchisme maar was bij geen enkele politieke partij betrokken en beschouwde zichzelf niet als politiek

activist. Wel was u een tegenstander van het Iraanse regime en uitte u dat door deel te nemen aan politieke demonstraties. Op 24 juli 2021 woonde u een demonstratie bij van de monarchistische partij op het Schumanplein in Brussel. Beelden van die demonstratie werden uitgezonden op de televisiezender Al Arabiya. U stelde zichtbaar te zijn op die beelden terwijl u in de achtergrond tussen het publiek stond. Bovendien zag u tijdens de demonstratie ook een journalist van Iran International en vreesde u dat ook op die zender beelden waren uitgezonden waarop u zichtbaar was. Daarnaast vreesde u dat de Iraanse autoriteiten vertegenwoordigers naar de demonstratie hadden gezonden om daar incognito informatie te verzamelen over de deelnemers. Verder haalde u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming ook aan dat u op 7 augustus 2021 een monarchistische demonstratie bijwoonde voor de Iraanse ambassade in Iran. U stelde dat u sinds twee jaar geen contact meer had met uw echtgenote in Iran en dit omdat uw schoonbroer haar verbood om u te contacteren. Toen uw moeder op uw vraag aan uw schoonmoeder ging vragen waarom uw echtgenote u niet meer mag contacteren, kreeg ze te horen dat uw naam in hun huis niet langer vernoemd mocht worden. Bij terugkeer naar Iran vreesde u te zullen worden gedood door uw schoonbroer M. B.. Daarnaast vreesde u ook dat de Iraanse autoriteiten het op u gemunt hadden omdat uw schoonbroer M. hen had ingelicht over uw bekering en omwille van uw aanwezigheid op politieke demonstraties in Duitsland en België.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: een kopie van uw karte melli (nationale kaart); een kopie van uw militaire kaart; een kopie van uw Iraans rijbewijs; uw doopcertificaat uit Duitsland (d.d. 4 november 2018); zes Instagram screenshots waarop u te zien bent in Iran, Duitsland en Bosnië of Servië (cf. supra), een foto waarop u te zien bent in Bosnië of Servië; een bevel van de Duitse autoriteiten om het land te verlaten (d.d. 7 augustus 2020); drie foto's (Instagram screenshots) van de door u bijgewoonde demonstratie in Berlijn in aban 1398 (oktober-november 2019); drie foto's van een door u bijgewoonde demonstratie tegen het Iraanse regime op het Schumanplein in Brussel (d.d. 24 juli 2021); een videofragment uitgezonden op de nieuwszender Al Hadath waarin bericht wordt over de demonstratie van 24 juli 2021; twee foto's van een door u bijgewoonde demonstratie tegen het Iraanse regime aan de Iraanse ambassade in Brussel (d.d. 7 augustus 2021); een brief van de kerk City of the living God in Turnhout, ondertekend door pastoor H. M. (d.d. 12 september 2021).

Op 30 november 2021 nam het CGVS in het kader van uw eerste verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 16 december 2021 ging u tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

(RvV). U legde tijdens uw beroepsprocedure volgende bijkomende documenten neer: het "annual report 2019 Violations against Christians in Iran" van Open Doors – Article 18 - MEC – CSW van januari 2020; het UK Home Office report "Country Policy and Information Note Iran: Christians and Christian converts" van maart 2018; het Annual Report Iran 2019 van Amnesty International; het "Report of the special rapporteur on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran" van de Human Rights Council van de Verenigde Naties van 6 maart 2017; Immigration and Refugee Board of Canada "Iran: Teachings, interpretations and knowledge of Christianity among non-ethnic Christians" van 18 maart 2014; OSAR "Iran: menace pesant sur les personnes converties" van 7 juni 2018 ; een internetartikel van www.letemps.ch "Le guide suprême iranien discrédite les manifestations antipouvoir" van 17 januari 2020; uittreksels uit het Algemeen ambsbericht Iran van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van maart 2019; het Algemeen ambsbericht Iran van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van februari 2021; de COI Focus "Iran Internetmonitoring en sociale media" van 5 november 2019; een internetartikel van Christianity today "Researchers find Christians in Iran approaching 1 million" van 2021; een internetartikel van www.articleeightteen.com "Survey supports claims of 1 million Christian converts in Iran" van 27 augustus 2020; een internetartikel van www.articleeightteen.com "Le ministre du renseignement admet un effort de collaboration pour lutter contre les conversions au christianisme" van 7 mei 2019; een internetartikel van www.lalibre.be "La conversion à l'islam radicale est très rapide" van 26 november 2015; een internetartikel van www.lefigaro.fr "le facebook iranien annonce sa fermeture" van 16 oktober 2017; een uittreksel uit "DFAT Country Information report Iran" van het Department of Foreign Affairs and Trade, Australian Government. In haar arrest van 22 maart 2022 verwierp de RvV uw beroep. Zonder België verlaten te hebben, diende u op 16 juni 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In uw huidig verzoek houdt u vast aan de verklaringen die u aflegde in uw eerste verzoek. U stelt dat u niet terug kan naar Iran omdat u daar de doodstraf zal krijgen, dat u uw vrouw en kinderen al vijf jaar niet meer hebt gezien en dat u direct zou terugkeren als het regime zou veranderen, maar dit niet kan doen omdat in Iran geen democratie heerst. U stelt verder dat u in België deelneemt aan betogingen tegen het Iraanse regime en dat u op sociale media actief bent tegen het Iraanse regime. U bent er zeker van dat het Iraanse regime op de hoogte is van uw activiteiten omdat u een openbaar profiel hebt op Facebook en Instagram. Uw schoonbroer heeft tegen uw broer R. gezegd dat hij op de hoogte is van uw bekering en van uw activiteiten op sociale media. Aangezien uw schoonbroer op de hoogte is, is het

Iraanse regime volgens u zeker op de hoogte. Bij terugkeer naar Iran vreest u de doodstraf. U slaapt op straat en wilt terug kunnen werken en geld verdienen zodat u voor uzelf kan zorgen. Al uw spullen zitten in één rugzak, wat geen leven is voor een mens. Ter staving van uw verzoek legt u een USB-stick neer met daarop een videofragment waarop u te zien bent terwijl u gehuld in een vlag van de monarchistische partij een tirade houdt.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS geweigerd werd. Het Commissariaat-generaal hechtte in haar beslissing geen geloof aan uw problemen met uw schoonbroer omwille van uw bekering tot het christendom en dit omdat (i) u herhaaldelijk onderling tegenstrijdige, weinig coherente en weinig plausibele verklaringen aflegde in verband met uw terugkeer vanuit Duitsland naar Iran, waardoor het vermoeden rees dat u een langer verblijf in Duitsland probeerde te verhullen voor het CGVS; (ii) u zich niet kon herinneren of u in 2015 al dan niet een verzoek om internationale bescherming indiende naar aanleiding van de problemen met uw schoonbroer; (iii) u herhaaldelijk tegenstrijdige verklaringen aflegde inzake de problemen met uw schoonbroer; (iv) het weinig plausibel is dat u met uw echtgenote terugkeerde naar Iran indien u bekeerd zou zijn tot het christendom en u over deze terugkeer weinig coherente verklaringen aflegde; (v) u er op geen enkel moment in slaagde om duidelijk te maken wat uw persoonlijke redenen waren om het christendom te omarmen en (vi); u amper iets kon vertellen over uw beleving van de christelijke feestdagen. Het CGVS oordeelde daarbij dat het door u neergelegde attest van de pastoor geen afbreuk deed aan bovenstaande vaststellingen en dat kon verwacht worden dat u de christelijke boodschappen die u op uw Facebookpagina plaatst wist voor u terugkeert naar Iran. Verder stelt het CGVS ook dat uw politieke activiteiten in Duitsland en België een duidelijk opportunistisch karakter vertoonden omdat (i) u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw betrokkenheid bij het monarchisme in Duitsland, (ii) uit uw verklaringen allerminst een oprechte interesse voor of betrokkenheid bij de monarchistische partij in Duitsland bleek en (iii) u niet herkenbaar was op de door u neergelegde videobeelden van televisiezender Al Arabiya, waardoor niet kon worden aangenomen dat de Iraanse autoriteiten u op basis van deze beelden zouden herkennen of percipiëren als politiek activist. Het Commissariaat-generaal stipte in haar beslissing verder ook nog aan dat het Iraanse regime weinig aandacht schenkt aan wat terugkerende asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen met een verhoogd risicoprofiel – u had dit echter, zoals hierboven werd beschreven, niet aannemelijk gemaakt –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd. U diende tegen het arrest van de RVV geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen aflegt. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name uw problemen met uw schoonbroer, uw bekering tot het christendom, uw activiteiten op sociale media en uw deelname aan betogingen in België tegen het Iraanse regime (Verklaring volgend verzoek, punt 18). Deze elementen zijn in uw vorige verzoek reeds uitgebreid besproken en de ongeloofwaardigheid en het opportunistisch karakter ervan werden

bevestigd door het arrest van de RVV. U haalde geen nieuwe elementen aan die de in vorige beslissingen aangehaalde argumenten kunnen ondermijnen. U legde weliswaar een geheugenstick neer waarop u te zien bent terwijl u, gehuld in een vlag van de monarchistische partij van Iran, een tirade houdt. Dit volstaat echter allerm minst om de inhoudelijke beoordeling van politieke engagement door de RVV in een ander daglicht te plaatsen. Uit het arrest van de RvV blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers en aan de activiteiten die ze in het buitenland ontplooid hebben. Zij met een reeds bestaand hoog risicoprofiel kunnen een hoger risico lopen op aandacht van de autoriteiten bij een terugkeer naar Iran, meer in het bijzonder politieke activisten. De RvV oordeelde dat dit bij u niet het geval is omdat u niet aantoonde dat u reeds eerder een hoog risicoprofiel had. U maakte tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming niet aannemelijk dat u door de Iraanse autoriteiten zal worden gepercipieerd als politiek opposant (cf. supra). Het loutere feit dat u in het kader van uw huidige verzoek een videofragment neerlegt waarop u te zien bent terwijl u een tirade houdt, brengt hierin geen verandering. Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten kan niet afgeleid worden dat u bij terugkeer naar Iran vanwege uw politieke activiteiten in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou komen.

Wat betreft uw stelling dat er in Iran geen democratie heerst, dient te worden opgemerkt dat dit op zich onvoldoende ernstig is om een nood aan internationale bescherming te verrechtvaardigen (Verklaring volgend verzoek, punt 17). Hetzelfde geldt voor uw stelling dat uw vrouw en kinderen al vijf jaar niet meer hebt gezien, dat u op straat slaapt, dat u terug wilt kunnen werken en geld verdienen en dat al uw spullen in één rugzak zitten (Verklaring volgend verzoek, punt 17 en punt 24).

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van “het beginsel van behoorlijk bestuur”, van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Hij meent tevens dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout, van een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker is het niet eens met verweerders oordeel dat hij geen nieuwe elementen heeft bijgebracht die kunnen aantonen dat hij een vervolgingsrisico zou lopen in zijn land van herkomst. Verzoeker meent dat het feit dat het eerste verzoek geëindigd is geen dienstig argument is gezien het bestuur rekening moet houden met alle elementen van het dossier en verzoeker de mogelijkheid moet geven om uitleg te geven over de wijzigingen in het kader van het eerste verzoek.

Wat betreft de nieuwe elementen wordt gewezen op een USB-stick en voert verzoeker aan dat het bestuur zich heeft beperkt tot de analyse van het videofragment terwijl er ook andere elementen aanwezig zijn op de USB-stick zoals beelden van verzoeker tijdens een publieke manifestatie.

Voorts meent verzoeker dat er slechts een formele analyse plaatsvond en enkel wordt verwezen naar de eerste procedure en het eerder arrest van de Raad. Er wordt in het verzoekschrift aangaande het videofragment nog aangevoerd dat hieruit blijkt dat verzoeker deelneemt aan publieke manifestaties waarbij hij gesprekken aangaat en zichtbaar is. Bijgevolg is zijn oppositieprofiel duidelijk en zichtbaar, aldus verzoeker.

Verzoeker stipt verder aan dat zijn schoonbroer voor de Iraanse inlichtingendienst werkt en een belangrijke functie heeft hetgeen niet in aanmerking wordt genomen.

Ook wordt onderlijnd dat verzoeker een bedreigingsbericht in het Farsi heeft gekregen vanwege een groepering die onder controle van de Iraanse overheden valt, dit na zijn deelname aan een manifestatie waarbij hem duidelijk wordt gevraagd om zijn activiteiten stop te zetten hetgeen aantoont dat de Iraanse autoriteiten verzoeker onder toezicht hebben.

Verzoeker concludeert aangaande de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dat hij reeds slachtoffer is van vervolging en benadrukt de aangehaalde nieuwe elementen aangaande zijn authentieke politieke activiteiten in België waarbij de werkzaamheden van zijn schoonbroer worden benadrukt.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft wordt aangevoerd dat verzoeker "deel van verschillende kwetsbare groepen" is met name een bekeerde persoon en opposant.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift wordt een "bedreigingsbericht" toegevoegd.

2.2.2. Op 8 februari 2023 dient verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- Foto's van verzoeker tijdens zijn deelname aan betogingen;
- screenshot van "khorshid.be" waaruit moet blijken dat foto's van de betogingen zijn verspreid;
- screenshots van zijn sociale media;
- video betreffende verzoekers profiel op sociaal media.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en

specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.3. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:
“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt

daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielerzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.4. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.3.4.1. Verzoeker geeft in het kader van zijn huidig volgend verzoek aan dat hij reeds vijf jaar in Europa is en niet kan terugkeren naar Iran wegens het regime alwaar hij de doodstraf vreest. Verzoeker wijst op zijn deelnames aan betogingen in België tegen het Iraans regime en zijn activiteiten op sociale media en meent er zeker van te zijn dat het Iraans regime hiervan op de hoogte is. Tot slot wijst verzoeker erop dat ook zijn schoonbroer, die werkzaam is voor de Iraanse autoriteiten, op de hoogte zou zijn van zijn bekering en activiteiten op sociale media.

Verzoeker legt ter staving van zijn volgend verzoek een usb-stick neer met daarop een videofragment ter staving van zijn politieke activiteiten.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.4.2. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat het (eerste) volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en dat het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

2.3.4.3. Met betrekking tot de verklaringen van verzoeker aangaande zijn vervolgingsvrees wegens zijn bekering tot het christendom en zijn deelname aan politieke betogingen in Europa als tegenstander van het Iraans regime, merkt de Raad op dat verzoeker deze elementen reeds heeft aangebracht in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming hetgeen reeds eerder door de commissaris-generaal en de Raad werd beoordeeld.

Zo wordt in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende opgemerkt:

"In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming hebt

uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS geweigerd werd. Het Commissariaat-generaal hechtte in haar beslissing geen geloof aan uw problemen met uw schoonbroer omwille van uw bekering tot het christendom en dit omdat (i) u herhaaldelijk onderling tegenstrijdige, weinig coherente en weinig plausibele verklaringen aflegde in verband met uw terugkeer vanuit Duitsland naar Iran, waardoor het vermoeden rees dat u een langer verblijf in Duitsland probeerde te verhullen voor het CGVS; (ii) u zich niet kon herinneren of u in 2015 al dan niet een verzoek om internationale bescherming indiende naar aanleiding van de problemen met uw schoonbroer; (iii) u herhaaldelijk tegenstrijdige verklaringen aflegde inzake de problemen met uw schoonbroer; (iv) het weinig plausibel is dat u met uw echtgenote terugkeerde naar Iran indien u bekeerd zou zijn tot het christendom en u over deze terugkeer weinig coherente verklaringen aflegde; (v) u er op geen enkel moment in slaagde om duidelijk te maken wat uw persoonlijke redenen waren om het christendom te omarmen en (vi); u amper iets kon vertellen over uw beleving van de christelijke feestdagen. Het CGVS oordeelde daarbij dat het door u neergelegde attest van de pastoor geen afbreuk deed aan bovenstaande vaststellingen en dat kon verwacht worden dat u de christelijke boodschappen die u op uw Facebookpagina plaatst wist voor u terugkeert naar Iran. Verder stelt het CGVS ook dat uw politieke activiteiten in Duitsland en België een duidelijk opportunistisch karakter vertoonden omdat (i) u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw betrokkenheid bij het monarchisme in Duitsland, (ii) uit uw verklaringen allerminst een oprechte interesse voor of betrokkenheid bij de monarchistische partij in Duitsland bleek en (iii) u niet herkenbaar was op de door u neergelegde videobeelden van televisiezender Al Arabiya, waardoor niet kon worden aangenomen dat de Iraanse autoriteiten u op basis van deze beelden zouden herkennen of percipiëren als politiek activist. Het Commissariaat-generaal stipte in haar beslissing verder ook nog aan dat het Iraanse regime weinig aandacht schenkt aan wat terugkerende asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen met een verhoogd risicoprofiel – u had dit echter, zoals hierboven werd beschreven, niet aannemelijk gemaakt –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd. U diende tegen het arrest van de RVV geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.”

Met betrekking tot de reeds aangehaalde vervolgingsvrees wegens verzoekers bekering en wegens zijn profiel als tegenstander van het Iraans regime, kan het volstaan te verwijzen naar de eerdere beslissing van het CGVS en het arrest nr. 270 284 van de Raad van 22 maart 2022.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot het vorig verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. In deze zin kan verzoeker dan ook geenszins gevolgd worden in het betoog dat het verwijzen naar een eerder verzoek/arrest van de Raad dat op hem betrekking heeft geen correct argument zou zijn.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. Verzoeker blijft in het kader van zijn huidig volgend verzoek onder meer vasthouden aan zijn bekering en politieke activiteiten zoals uiteengezet in zijn eerste verzoek om internationale bescherming en reikt thans verder elementen aan die een voortzetting vormen van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden en waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken. Dat verzoeker voornamelijk verder borduurt op ditzelfde relaas, voegt niets nieuws of wezenlijks toe aan zijn dossier.

In de bestreden beslissing wordt voorts met reden het volgende opgemerkt:

“Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen aflegt. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name uw problemen met uw schoonbroer, uw bekering tot het christendom, uw activiteiten op sociale media en uw deelname aan betogingen in België tegen het Iraanse regime (Verklaring volgend verzoek, punt 18). Deze elementen zijn in uw vorige verzoek reeds uitgebreid besproken en de ongeloofwaardigheid en het opportunistisch karakter ervan werden bevestigd door het arrest van de RVV. U haalde geen nieuwe elementen aan die de in vorige beslissingen aangehaalde argumenten kunnen ondermijnen. U legde weliswaar een geheugenstick neer waarop u te zien bent terwijl u, gehuld in een vlag van de monarchistische partij van Iran, een tirade houdt. Dit volstaat echter allerminst om de inhoudelijke beoordeling van politieke engagement door de RVV in een ander daglicht te plaatsen. Uit het arrest van de RvV blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers en aan de activiteiten die ze in het buitenland ontplooid hebben. Zij met een reeds bestaand hoog risicoprofiel kunnen een hoger risico lopen op aandacht van de autoriteiten bij een terugkeer naar Iran, meer in het bijzonder politieke activisten. De RvV oordeelde dat dit bij u niet het geval is omdat u niet aantoonde dat u reeds eerder een hoog risicoprofiel had. U maakte tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming niet aannemelijk dat u door de Iraanse autoriteiten zal worden gepercipieerd als politiek opposant (cf. supra). Het loutere feit dat u in het kader van uw huidige verzoek een videofragment neerlegt waarop u te zien bent terwijl u een tirade houdt, brengt hierin geen verandering. Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten kan niet afgeleid worden dat u bij terugkeer naar Iran vanwege uw politieke activiteiten in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou komen.”

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, werd zodoende ook uitdrukkelijk rekening gehouden met de neergelegde usb-stick en de inhoud ervan. Uit nazicht van het administratief dossier kan niet opgemaakt worden welke “andere elementen op de usb-stick” verweerder niet mee in ogenschouw zou hebben genomen. Verzoeker benadrukt de beelden tijdens zijn deelname aan een politieke manifestatie doch gaat voorbij aan voorgaande omstandige en pertinente motieven. Door te volharden in zijn zichtbare politieke activiteiten alsook in zijn problemen met zijn schoonbroer en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal te bekritisieren, slaagt verzoeker er niet in de terechte overwegingen in de bestreden beslissing te weerleggen.

Inzake het aan het verzoekschrift toegevoegd “bedreigingsbericht” in het Farsi dat verzoeker zou ontvangen hebben vanwege een groepering die onder controle van de Iraanse overheden valt, waarbij hem wordt gevraagd om zijn activiteiten stop te zetten, moet de Raad vaststellen dat er geen beëdigde vertaling voorligt van dit stuk. Bijgevolg kan dit document overeenkomstig artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 (hierna: het Procedurereglement) uit de debatten worden geweerd, gezien het geen voor eensluidend verklaarde vertaling bevat en de inhoud ervan dan ook geenszins kan worden nagegaan.

Bovendien moet volledigheidshalve opgemerkt worden dat aan dit stuk geen objectieve bewijswaarde kan worden gehecht nu het gesolliciteerd, geënceneerd karakter ervan niet kan uitgesloten worden zodat het geen garantie biedt over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld noch kan deze worden geverifieerd.

Waar verzoeker bij aanvullende nota nog bijkomende foto's toevoegt van zijn deelname aan betogingen, een screenshot van “khorshid.be” waaruit moet blijken dat foto's van de betogingen zijn verspreid alsook screenshots van zijn sociale media en een video betreffende zijn profiel op sociaal media, moet de Raad vaststellen dat deze stukken geen afbreuk kunnen doen aan voorgaande vaststellingen.

Wat de situatie betreft van bekeerde terugkeerders, dient immers benadrukt te worden dat reeds in het kader van verzoekers eerste beschermingsverzoek werd opgemerkt dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat een terugkeer slechts problemen zal veroorzaken wanneer sprake is van een verhoogd risicoprofiel, wat in casu niet aannemelijk wordt gemaakt. Er werd hierbij ook reeds aangegeven dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens activiteiten op sociale media met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten of met betrekking tot hun bekering tot het christendom.

Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit blijkt dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

Bovendien toont verzoeker hoe dan ook niet aan dat hij zijn eigen religieuze en politieke berichten op sociale media niet kan verwijderen bij terugkeer naar Iran nu hij geen oprechte bekering of oprechte politieke activiteiten aannemelijk heeft gemaakt.

Volledigheidshalve bemerkt de Raad hierbij dat niet elke aantasting van het recht op godsdienstvrijheid een daad van vervolging uitmaakt, maar dat dit enkel het geval is indien het om een ernstige aantasting of belemmering gaat. De Raad herhaalt dat verzoeker geen oprechte bekering tot het christendom heeft aannemelijk gemaakt en dat in casu de gegronde vrees voor vervolging ook niet aannemelijk wordt gemaakt nu verzoeker evenmin aannemelijk maakt dat hij zich bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als christen of opposant zal manifesteren of dat hij als dusdanig gezien zal worden door zijn omgeving en hij hoe dan ook niet aantoonbaar dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst godsdienstige of politieke handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar voor vervolging.

Tot slot treedt de Raad volgende overwegingen van de commissaris-generaal bij:

“Wat betreft uw stelling dat er in Iran geen democratie heerst, dient te worden opgemerkt dat dit op zich onvoldoende ernstig is om een nood aan internationale bescherming te verrechtvaardigen (Verklaring volgend verzoek, punt 17). Hetzelfde geldt voor uw stelling dat uw vrouw en kinderen al vijf jaar niet meer hebt gezien, dat u op straat slaapt, dat u terug wilt kunnen werken en geld verdienen en dat al uw spullen in één rugzak zitten (Verklaring volgend verzoek, punt 17 en punt 24).

Bij gebrek aan enig dienstig verweer kunnen deze motieven, die de Raad bijtreedt, niet ontkracht worden.

Gelet op het voorgaande kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.5. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt nog aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Verzoeker toont evenwel, door louter te betogen dat hij deel uitmaakt van verschillende kwetsbare groepen met name een bekeerde persoon en opposant, niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert. In hoofde van verzoeker kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.7. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3.8. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich niet meer op nu het volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het

kader van zijn huidig (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.11. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

2.3.12. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU